Täysistunto

Perjantai 8.9.2017 klo 12.59—13.30

5. Lakialoite laiksi tuloverolain 43 §:n muuttamisesta
Lakialoite LA 30/2017 vp Olavi Ala-Nissilä kesk

Lähetekeskustelu

Puhemies Maria Lohela: Lähetekeskustelua varten esitellään päiväjärjestyksen 5. asia. Puhemiesneuvosto ehdottaa, että asia lähetetään valtiovarainvaliokuntaan.

Keskustelu

13.01 **Olavi Ala-Nissilä kesk** (esittelypuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Tässä lakialoitteessa on kysymys pakurikäävästä, sen edistämisestä. Itse asiassa tarkemmin ottaen tämä liittyy verotukseen. Ajatus on, että silloin kun tämä tehdään laajasti ja ammattimaisena, se on metsätaloutta ja se voitaisiin verottaa myöskin metsätalouden yhteydessä pääomatulona. Sinällään pakurikääpien kerääminen harrastuksena on verovapaata ja tällä hetkellä ammattimaisesti tehtynä ansiotuloverotuksen piirissä.

No, mikä on pakuri? Sitä pidetään maailmanlaajuisena superfoodina. Suomessa on Pro Pakuri Finland ry, joka pyrkii tätä edistämään. Kansan keskuudessa se on tunnettu jo vuosikymmeniä. Sitä käytettiin etenkin sotien aikana korvikkeena ja se sai lempinimen "tikkutee". Sen lääkinnälliset vaikutukset ovat monipuoliset. Tällä hetkellä Kiinassa on pakurikäävällä 8 miljardin markkinat. Lasketaan, että maailmanlaajuisesti markkinat ovat tällä hetkellä noin 20 miljardin luokkaa.

Suomessa on paljon harrastajia. Tämä edellyttää myöskin, että näitä paljon keinotekoisesti synnytetään, ja markkinoiden tekeminen edellyttää aktiivisuutta. Eli tämä ei yksin verotuksella korjaannu, vaan on myöskin muita ajatuksia. Muun muassa tätä pitäisi sopivalla tavalla tukea ja edistää. Verotus on tässä yksi kohta, ja toivon, että kun asianomainen laki on käsittelyssä valtiovarainvaliokunnassa ja verojaostossa, niin tämä oma aloitteeni nousee siinä vahvasti esille. [Ben Zyskowicz: Aivan varmasti!]

13.03 **Timo Heinonen kok:** Arvoisa puhemies! On ilo jälleen kerran tukea hyvän hallituskumppanin keskustan riveistä tehtyä aloitetta. Lakialoite edustaja Ala-Nissilältä on tervetullut.

Tätä metsätalouden erikoistuotteiden verotusta on järkevää muuttaa tällä tavalla kuin edustaja Ala-Nissilä esittää, ja meillä olisi suomalaisessa metsässä paljon tämäntyyppistä hyödynnettävää. Meillä hyödynnetään metsää monella tavalla, mutta myös näitä erikoistuotteita olisi aivan erilaisessa laajuudessa mahdollisuus saada käyttöön ja markkinoille, ja tämä varmasti osaltaan voisi tulla — ja varmasti tulisikin — tätä helpottamaan.

Meidän kannattaa etsiä keinoja myös siihen, että metsät tulisivat jatkossa vielä paremmin hoidettua, että löytyisi isompia kokonaisuuksia, mitä hoidettaisiin niin, että sieltä saa-

taisiin puuta monenlaiseen käyttöön mutta myös näitä erikoisosia, pakuria tietysti, poikkeuksellisen paljon julkisuudessa olleena, mutta myös monia muita hyödynnettäviä asioita sieltä löytyy.

Myös marjastus ja sienestys tietysti ovat tässä isona osana ja kuuluvat — toisin kuin nämä — jokamiehenoikeuden piiriin, ja on hyvä, että myös sitä metsän anninta hyödynnetään. Ja alleviivataan nyt vielä, että en missään tapauksessa itse tarkoita enkä kannata sitä, että laajennettaisiin jokamiehenoikeutta tälle puolelle, vaan haluan alleviivata, että esimerkiksi pakurin kerääminen ei siihen kuulu, ja valitettavan monet sitä jopa tänä päivänä toisten metsistä varastavat. Toivotaan, että silläkin puolella valistus menisi eteenpäin ja kunnioitettaisiin toisten omaisuutta.

13.05 **Eero Heinäluoma sd:** Arvoisa puhemies! Meillä sekä Suomessa että täällä eduskunnassa on metsällä paljon ystäviä, ja niin pitää ollakin, ja se näkyy myös verolainsäädännössä, ja on hyvin soveliasta, että metsien antimia ja niiden järkevää todellista hyödyntämistä käydään lävitse. Uskon, että tällä aloitteella on myös menestystä, kun sen esittäjä on valtiovarainvaliokunnan verojaoston puheenjohtaja.

Mutta metsien lisäksi pitäisi olla ystäviä eräillä muillakin, ja ajattelen, että myös lapsilla saisi olla ystäviä. Eilen nimittäin täällä eduskunnan istunnossa kyselytunnilla edustaja Essayah toi esille sen vähän yllättävän tiedon, että hallitus on luopumassa verotuksen lapsivähennyksestä. Ja kun verotuksen kokonaisuudesta puhutaan, niin jään kyllä kysymään sen perään, eikö tämän lämpimän sydämen pitäisi sykkiä paitsi metsille myös lapsille — varsinkin kun tämä tarkoittaa siis lapsiperheille veronkiristystä, ja jos oikein luin hallitusohjelmaa tuoreeltaan uudelleen, niin siellä lukee, että kenenkään verotus ei saa kiristyä. En tiedä, riittääkö tämä lapsivähennyksen poisto siihen, että saadaan peräti verotuksen kiristyminen aikaan, mutta ainakin se on kehitystä kielteiseen suuntaan. Ja kun katson tässä taakseni, niin olen huomaavinani, että täällä on paikalla edustaja Rinne, joka taisi olla hallituksessa silloin kun tämä verotuksen lapsivähennys tuli, ja siitä on kuitenkin tullut myönteistä palautetta lapsiperheiltä, että sillä on merkitys lapsiperheiden taloudessa. Joten kysynkin verojaoston puheenjohtajalta: paitsi metsien verotus, niin onko edustaja Ala-Nissilää yhtään lähellä tämä lapsiperheiden verotus?

13.07 **Mikko Savola kesk:** Arvoisa rouva puhemies! Edellisestä puheenvuorosta jäi nyt hieman auki kanta pakurikäävän verotukseen, että kannattaako SDP tätä vai eikö kannata, mutta hyvä asia joka tapauksessa, että veropolitiikasta keskustellaan.

Mielestäni edustaja Ala-Nissilän aloite on hyvä, sillä kaiken toiminnan, mitä metsässä tapahtuu, ja puusta, metsästä ulos saatavien raaka-aineiden täytyy myös verokohtelultaan olla samantyyppistä, eikä tätä voi kohdella eri tavalla. Ei myöskään pakurikäävän suhteen voida puhua jokamiehenoikeuksista, koska tämä on selkeästi myös metsänhoidollisiin toimenpiteisiin liittyvä asia.

Puhutaan paljon niin sanotusta superfoodista, puhutaan paljon terveysvaikutuksista, mitä eri raaka-aineissa on, mitä metsästä saadaan. Tämähän ei ole mikään uusi tuote, tämä on hyvin vanha, perinteinen tuote. Uskon, että tässä salissa on asiantuntemusta siitä enemmänkin, kuinka näitä käytetään, mutta näitä terveysvaikutuksiltaan hyviä tuotteita meidän kannattaa hyödyntää. Meidän kannattaa ottaa viennistä irti kaikki, mitä näistä on saatavissa.

Biotalous on yksi keskeisimmistä asioista, mitä Sipilän hallituksella on, ja tämä olkoon myös osa sitä. Kaikki, mitä metsistä saamme irti, esimerkiksi lääkkeisiin liittyvää, teollisuuden raaka-aineita, puunjalostusta ja niin edelleen, meidän pitää pystyä paremmin hyödyntämään, sillä metsä on uusiutuva luonnonvara, se on kestävä luonnonvara ja se nostaa Suomen kansantaloutta aina, kun me pystymme metsiämme kestävästi hyödyntämään.

13.09 **Eeva-Maria Maijala kesk:** Arvoisa puhemies! Kiitoksia edustaja Ala-Nissilälle, että otitte tämän pakurikääpäasian esille. Pakurikääpä, niin kuin monet muutkin Suomen luonnossa, metsässä olevat tuotteet, on Suomen todellinen tulevaisuuden ala. Pakurikäävän verotus on yhä hakusessa, ja siitä on Ala-Nissilä tehnyt hyvän esityksen. Sen täytyy ehdottomasti olla metsätalouden verotuksen osa, koska kyse on metsän tuotteesta. Muuten, jos vain ostetaan, niin sitten menee yrityspuolelle.

Pakurikäävästä useampi henkilö on tänä päivänä minulta kysynyt, miten sitä sitten käytetään. Muun muassa edustaja Kurvinen kyllä tietää — on käynyt minun luonani sitä juomassa, ja olen useammalle täällä eduskunnan kollegalleni tuonut pakurikääpää — millaista se pakurikääpä on. Pakurikääpä kerätään koivusta. Pakurihan on kääpä, joka tulee vioittuneeseen koivuun, elikkä se ei koskaan ole terve puu, missä se kasvaa. Sen jälkeen, kun sen irrottaa — se muuten ei ole jokamiehenoikeutta, vaan täytyy olla metsänomistajan lupa sen irrottamiseen — se kuivataan ja otetaan pieniä lohkareita. Niitä pieniä lohkareita sitten laitetaan ehkä reilu ruokalusikallinen kiehumaan kasariin, kattilaan, ja vaikka litra keitetään vettä siinä joku 10—15 minuuttia, ja tulee tumma juoma. Sitä tummaa juomaa sen jälkeen voi juoda. Viikon verran voi pitää sitä samaa pakurimössöä kattilassa, aina vaan lisätä vettä ja keittää uudestaan lisää, ja ne terveysvaikutukset ovat siinä koko ajan olemassa, joten suosittelen todella paljon. [Timo Heinonen: Miten se vaikutti edustaja Kurviseen?]

Ja vaikutteet tällä pakurikäävällä: Siitä on hyvin monenlaisia esityksiä olemassa, mihin kaikkeen siitä on. No, mitkä ovat sen terveysvaikutteet? Jotkut puhuvat syövän ennaltaehkäisystä, ja mieskunnostakin jotkut puhuvat, ja sitten siinä on monia muitakin terveydellisiä vaikutuksia olemassa. Olennaista on kuitenkin se, että se on ihan hyvänmakuinen juoma ja sitä pystyy juomaan päivästä toiseen. Ihan hyvät vaikutukset sillä on itse keneenkin ollut, ainakin minä tykkään sitä juoda.

Nyt sitten tämä pakurikääpäasia otettiin tänään esille. Hyvä, koska metsämme ovat täynnä erilaisia puhtaita raaka-aineita. Meidän luonnostamme kerätään tällä hetkellä vain puuta, jonkun verran marjoja, ja nekin viedään raaka-aineena muualle. Raaka-aineita tuottava maa on kehitysmaa. Meillä jalostetaan todella vähän näitä meidän omia supertuotteitamme, mitä meillä Suomessa on. Näistä pystyy saamaan valtavat määrät uusia toimintoja aikaiseksi ja työpaikkoja ja arvoa näille tuotteille.

Uuselintarvikelainsäädäntö on todella ongelmallinen. Se on ala, mikä meidän pitää saada todella muokattua, jotta me saisimme käytettyä meidän luontomme moninaisia tuotteita hyvinkin paljon. Se, että pakurikääpäasia on saatu nyt jonkun verran liikkeelle, on hyvä, mutta elintarvikepuolen lainsäädäntöasiat ovat ongelmallisia. Esimerkiksi Lapissa oli yksi yrittäjä, joka nyt keväällä alkoi yhdistämään pakurikääpää hunajaan. Tuli paikallinen terveystarkastaja ja sanoi, että sinä et saa myydä tätä tuotetta markkinoilla, koska tämä on uusi elintarvike. Eli ongelmia on tämän kanssa todella paljon.

Tässä tuotiin yksi asia esille, mutta pienistä palasista me tämän kokonaisuuden saamme kehitettyä eteenpäin. Ei muuta kuin kiitoksia, ja viemme tätä ja montaa muuta luonnon

asiaa eteenpäin, että me saamme meidän luonnostamme työpaikkoja. [Jukka Gustafsson: Oliko se viikon määräaika?]

13.13 **Hannu Hoskonen kesk:** Arvoisa rouva puhemies! Edustaja Ala-Nissilä on tavoilleen uskollisena tehnyt jälleen erinomaisen lakialoitteen, ja tätä lämpimästi kannatan. Pitää kuitenkin tässä erinomaisessa aloitteessa muistaa se tosiasia, että kääpien keruu ei kuulu jokamiehenoikeuden piiriin, niin kuin edustaja Heinonen taisi omassa puheenvuorossaan sivutakin tätä aihetta. Marjoja ja sieniä saa kerätä toisen metsästä ilman lupaa, mutta sitten kun lähdetään keräämään puun oksia, risuja tai muuta tavaraa sieltä, runkopuuta, niin sitähän ei siis saa mennä tekemään. Monesti helposti mielletään, että tämä kuuluu jokamiehenoikeuden piiriin. Mielestäni se ei kuulu. Tässä on se vaara, että lähdetään näitä jokamiehenoikeuden käyttöalueita laajentamaan. Sitten mennään hyvin nopeasti yksityisen omaisuudensuojan piiriin, ja se ei ole toivottavaa kehitystä.

Mutta pakurista sen verran, arvoisa rouva puhemies, että kaikki me tiedämme pakurikäävän positiiviset terveydelliset vaikutukset, erinomaisia vaikutuksia, ja tiedän, että moni suomalainen äsken mainitulla tavalla, kuten edustaja Maijala omassa puheenvuorossaan kuvasi, hyödyntää tätä terveysvaikutteista ainetta. Sitä kannattaa todellakin nauttia. Jos joku esimerkiksi flunssaa haluaa torjua, siinä on monia positiivisia vaikutuksia ihmiskehoon.

Edustaja Heinäluoma omassa puheenvuorossaan myös avasi pakurikäävän käyttöä. Vain se, miten se liittyy nimenomaan verotuksen lapsivähennykseen, minulta jäi hieman auki, mutta minä yritän sivistää itseäni tänä iltana, että ymmärtäisin, mistä se johtuu.

13.14 **Timo Heinonen kok** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Hieman epätarkasti edustaja Hoskonen ehkä toi minun kantaani esille, ja alleviivaan nyt vielä, että omassa puheenvuorossani nimenomaan toin esille sen, että pakurin kerääminen ei kuulu jokamiehenoikeuksiin. Halusin sen nostaa esille sen takia, että valitettavan usein saamme tietoa siitä, että sitä kerätään laittomasti toisten metsistä, eli käytin sanaa "varastetaan". Haluan tämän nyt vielä pöytäkirjaan edustaja Hoskosen muuten ihan ansiokkaan puheenvuoron jälkeen alleviivata ja vahvistaa.

13.15 **Arja Juvonen ps:** Arvoisa rouva puhemies! Edustaja Olavi Ala-Nissilä, olette tehnyt mielenkiintoisen lakialoitteen ja tuonut meille kaikille näkyviin pakurikäävän. Kaikki eivät välttämättä tiedä, mikä se on; täällä salissa tuntuu yleisesti olevan kyllä tietoa siitä, mihinkä kaikkeen vaivaan siitä voi olla avuksi. Se on todellakin lahottajasieni ja ilmestyy koivuun tai muuhun lehtipuuhun, ja se on sellainen musta möykky, joka on todellakin tämän päivän superfoodia. Muun muassa Kiinassa sitä on käytetty syöpälääkkeenä ja meillä Suomessa teenä tai jauheena. Se sisältää runsaasti antioksidantteja, ja se vahvistaa immuunipuolustusta, ja se on valittu vuonna 2013 vuoden rohdoskasviksi. Suomessa on tutkittu myös sen mahdollista viljelyä, Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus MTT ja Itä-Suomen yliopisto ovat olleet tässä johtavasti mukana. Mikäli tällainen viljely on mahdollista ja onnistuu Suomessa, niin onhan se hienoa ja tuo mahdollisuuksia myös viljelijöille, tuo uusia ideoita ja ajatuksia — niitähän me tarvitsemme — ja myös tuloja.

Tässä lakialoitteessa nostetaan myös muita, ainakin itselleni tuiki tuntemattomia, kääpiä esille. Täällä mainitaan lakkakääpä, kuusenkerkkä — no, kuusenkerkän kyllä tunnen — ja pökkelökääpä. Tämä on tosi mielenkiintoinen ja mukava aloite. Toitte metsän tänne

meidän keskuuteemme, ja lapsista kun täällä puhuttiin, niin jospa me tänä viikonloppuna veisimme ne meidän lapsemme tai lapsenlapsemme sinne metsään katsomaan erilaisia pahkoja ja kääpiä, ehkä sieniretkelle, ehkä poimimaan marjoja, elikkä tehdään se metsä tutuksi, viedään heidät mörrimetsään.

13.17 **Markku Rossi kesk:** Arvoisa rouva puhemies! Viime viikonvaihteessa Maaseutuparlamentissa Tuomas Enbuske viihdytti kansaa sanomalla, että ruoantuotanto Suomessa tulee lopettaa ja pellot laittaa kasvamaan hamppua, kannabis vapauttaa, ja olihan siinä sarjassa vähän muitakin teesejä. Tässä yhteydessä haluan tämän todeta mainintana pöytäkirjaan, koska mielestäni tämä aloitteentekijä, edustaja Ala-Nissilä, ei ole puupää ollenkaan, vaikka hän tekee näin puumaisen aloitteen. On hienoa nähdä, että tarkastelemme Suomen luontaisvaroja vähän laajemmallakin sihdillä kuin ainoastaan metsätalouden tai jonkun perinteisen asian näkövinkkelistä. Näen tämän aloitteen paljon laajempana kuin yksistään nyt sitten tämän tuloverolain 43 §:n muuttamisena. On tietysti aivan oikein, että me kannustamme kaikenlaisten luonnonvarojen keräämiseen, jalostamiseen, myyntiin, eteenpäinviemiseen myös verotuksen kautta, mutta on samalla havaittava myös, että Suomessa on valtavat mahdollisuudet, joita me emme todellakaan aina havaitse.

Täällä on puheenvuoroissa viitattu juuri tähän Suomen ainutlaatuiseen mahdollisuuteen. Voi kysyä myös: Miksi esimerkiksi muuttolinnut muuttavat pohjoiseen? Miksi ne tulevat pesimään juuri tänne pohjolaan? Siksi, että täällä ovat valoisat yöt, täällä on paljon syötävää ja täällä on puhdasta ruokaa. Miksi kalat uivat aina yläjuoksulle kutemaan? Samasta syystä. Siellä on puhtain vesi, siellä on parasta ravintoa, parasta ruokaa. Suomi on luonnostaan puhdas, meillä on vähän saasteita, ja siitä on hyvä pitää kiinni tulevaisuudessakin. Samalla se nimenomaan antaa mahdollisuuksia ihan tämän lakialoitteenkin mukaisten tuotteiden keräämiseen, niiden jalostamiseen ja markkinointiin uloskinpäin.

Uskon, että Olavi Ala-Nissilä on tällä aloitteellaan saanut aika paljon tutkimushalukkuutta. Itsekin jouduin perehtymään ja opiskelemaan, mitä nämä kaikki tuotteet itse asiassa merkitsevät. Toivottavasti lehdistö nappaa tästä nyt sitten sellaisen kääpäsarjan ja esittelee myös kuusenkerkkää, erityyppisiä sellaisia tuotteita, jotka olivat muuten meidän esisillemme, esivanhemmillemme, tuttuja, normaaleja lääkeaineita ja hyvinvointiin liittyviä asioita, jotka tulivat luonnostaan eivätkä ainoastaan tuolta kemikaalikaupasta ostettuna. Tässä mielessä, sitaateissa sanottuna, paluu vanhaan voi ollakin paluuta tulevaisuuteen. Tästä meidän kannattaa napata kyllä kaiken kaikkiaan koppia.

Muutoinkin olen iloinen tästä lakialoitteesta eduskunnan syysistuntokauden alkaessa tässä uudessa, uljaassa saneeratussa eduskuntasalissa ja -talossa ja koen, että meidän pitäisi enemmältikin keskustella siitä, kuinka meidän politiikkamme saataisiin tästä jakotaloudesta tuotantotalouteen, kuinka me pystyisimme enemmän leipomaan sitä kakkua emmekä ainoastaan miettisi, kuinka sitä jaetaan. Mielestäni tämä edustaja Ala-Nissilän aloite on juuri sen kaltainen, että sillä luodaan edellytyksiä tälle niin sanotulle kakun leipomiselle ja sitten sen myötä sen jakamiselle. Näiden vuosien aikana eduskunnassa, mitä olen saanut olla tässä työssä mukana, olen kyllä havainnut, että ei se kakku jää koskaan kyllä jakamatta, mutta leipojia ei aina ole niin paljon kuin ehkä pitäisi olla.

Arvoisa puhemies! Kaikkea hyvää tälle lakialoitteelle. Lakialoitteet eivät yleensä menesty, mutta tässä olisi kyllä sellainen hyvä paikka viedä asiaa eteenpäin, ei lakialoitteen allekirjoittajan ja tekijän vuoksi niinkään vaan itse asian vuoksi. Ja tässä suhteessa kyllä hallituspuolueiden ja oppositiopuolueiden kannattaa nimenomaan valiokuntakäsittelyssä

harkita, löytyisikö tästä se yksi hippu, joka olisi myös Suomen onneksi ja hyväksi. [Eero Heinäluoma: Mitäs siinä lakialoitteessa esitetään?]

13.21 **Antti Lindtman sd:** Arvoisa rouva puhemies! Olen samaa mieltä edeltävän puhujan, edustaja Rossin, kanssa siitä, että tämä lakialoite nyt täytyy nähdä osana isompaa kokonaisuutta ja että tässähän on laajemmasta asiasta kyse kuin esimerkiksi sinänsä tärkeistä pakurista, kuusenkerkästä tai pökkelökäävästä, jotka varmasti ovat tärkeitä tuotteita, niin kuin täällä olemme saaneet kuulla.

Mutta kyllä todella on niin, että silloin kun verotusta käsitellään, sitä pitää käsitellä kokonaisuutena. Kun tuloverolakiin tehdään muutoksia — Rossi puhui jakotaloudesta, ja jakamistahan voi esimerkiksi yritystoiminnan puolella antaa tukina, suorina tukina, tai sitten myöskin alennetut verokannat, erilaiset verotuet, ovat eräänlainen ilmentymä tästä Rossin kuvaamasta jakotaloudesta — verovähennys tai verotuksen alennus, niin jokuhan sen maksaa, ja tässä tapauksessa se otetaan muilta. Sen takia on tärkeää, että kun verotuksesta puhutaan, katsotaan sitä kokonaisuutta. Ja sen takia juuri nyt, tässä hetkessä, tässä salissa ja tämän aloitteen yhteydessä, jossa käsitellään tuloverolakia, on tärkeää puhua myös tästä lapsivähennyksestä. Kun hallitus on mainostanut, että kenenkään verotus ei kiristy, niin onko todella niin ja miten verojaoston puheenjohtaja tämän näkee, aikooko todella hallitus ottaa kaikista tulonsaajaryhmistä tässä tilanteessa nimenomaan lapset, lapsiperheet, hampaisiinsa, samalla kun vielä indeksileikkaukset lapsilisistä jatkuvat? Siis indeksileikkaukset lapsilisistä jatkuvat, ja samaan aikaan otetaan vielä tämä lapsivähennys pois, niin että voi sanoa, että herää kysymys, mitäköhän siellä puuroastioiden ja Piltti-purkkien ääressä aamupalapöydässä mietitään näistä hallituksen kaavailuista. Verojaoston puheenjohtaja, pyydän, että lievitätte vähän suomalaisten lapsiperheiden tuskaa. Sanokaa, että olette valmiit arvioimaan tätä lapsiperheiden verotuksen kiristystä uudelleen. [Eero Heinäluoma: Metsään marjoja keräämään!]

Puhemies Maria Lohela: Palataan keskustelemaan tästä lakialoitteesta.

13.23 **Olavi Ala-Nissilä kesk:** Arvoisa puhemies! En ollut täällä viime vaalikaudella, mutta ymmärtääkseni silloin leikattiin lapsilisiä ja sitten kompensoitiin veroteknisesti vähän onnettomalla tavalla sitä, ja se toimi oli määräaikainen. [Timo Heinosen välihuuto] En ota siihen nyt kantaa.

Mutta, arvoisa puhemies, tässä haluan nostaa tämän pakuriasian esille. Sitä toimintaa pitäisi ammattimaistaa ja todella saada siitä vielä enemmän ihmisille työtä ja toimeentuloa. Sinälläänhän se, että ansiotuloverotus muuttuu pääomaverotukseksi, ei välttämättä ole verotuksen kevennys — voi olla kiristyskin, jos ne ansiot ovat kovin pienet. [Eero Heinäluoman välihuuto] Mutta tässä on kysymys siitä, että tämä on osa metsätaloutta ja tämä asia pitää nähdä siinä yhteydessä. Totta kai tämä menee suurempaan kokonaisuuteen sitten, jos lakialoitteeni etenee tuolla valiokunnassa — siinä yhteydessä verotusta aina pitää katsoa kokonaisuutena. Mutta pakuriasia, edustajat Heinäluoma ja Lindtman, on iloinen asia, [Puhemies koputtaa] ja edistetään sitä.

13.24 **Hannu Hoskonen kesk:** Arvoisa rouva puhemies! Tämä pakurikäävän tuleminen hittituotteeksi maailmanmarkkinoilla on erittäin hyvä asia, ja verotuksellisesti, mitä edustaja Ala-Nissilä omassa lakialoitteessaan tavoitteli aivan hyvin, saataisiin metsätalouden

tuoton piiriin tästä tuleva tuotto. Niiden edustajien, jotka pelkäävät, että tässä veroja kierretään tai jotain muuta, kannattaa huomioida se, että keskimääräinen suomalaisen metsätilan koko on noin 30 hehtaaria, ja kun ainoastaan omalta maalta saa kerätä näitä pakureita, niin se toiminta tuskin kovin tuottoisaksi koskaan tulee. Mutta pitää muistaa sekin, että metsätalouden tuloverotuksessa veroasteet eivät välttämättä ole kovin suuria, kun tulovirta on pieni, niin että on kyllä hyvä, jos siihen tulovirtaan saadaan vähän lisää, ja monesti se veroastekin siinä samalla tulee hoidettua. Tässä ei verohelpotuksista puhuta vaan ihan järkevästi siitä, että metsän tuote olisi metsäverotuksen piirissä, ihan loogisesti, ihan hyvä näin.

Mitä sitten tulee tähän käävän, pakurin, hyödyntämiseen jatkossa suomalaisena hittituotteena maailmalla, niin todellakin meidän kannattaa — niin kuin edustaja Rossi puheenvuorossaan kuvasi suomalaisen luonnon puhtautta, meillä on sellaisia rikkauksia omissa metsissämme, omissa pelloissamme — sen kateuden muurin yli katsoa myös koko tämän salin eri laidoilta, ettemme nyt lähde erilaisilla verukkeilla jarruttamaan sitä, jos meille uusia vientialoja avautuu. Meillä on valtavia mahdollisuuksia esimerkiksi erilaisten puhtaiden elintarvikkeiden tuotannossa. Tiedämme sen, että maailmalla kasvitaudit leviävät hurjaa vauhtia, ruoissa löytyy valtavia MRSA-bakteerikantoja, siellä löytyy salmonellaa — suomalaisessa maataloudessa esimerkiksi salmonella on hyvin harvoin tavattu ongelma, ja jos on, niin se hoidetaan kyllä heti pois. Elikkä tässä tapauksessa tämä pakuri — erinomainen lakialoite, jota edustaja Ala-Nissilä on vienyt vahvasti eteenpäin — on esimerkki siitä, että meillä pitää olla katsomusta vähän kateuden muurinkin yli, että saataisiin suomalainen talous nousemaan. Pakuri on siitä todella hyvin, hyvin pieni osa mutta äärimmäisen hyvä esimerkki ja tärkeä sellainen.

Puhemies Maria Lohela: Muistutan tässä kohtaa, että suuren valiokunnan kokouksen aloitusajankohta pikkuhiljaa tuossa lähestyy.

13.26 **Eero Heinäluoma sd:** Arvoisa puhemies! Todellakin käyty keskustelu on sinällänsä osoittanut, että aloite ehdottomasti ansaitsee tulla tarkastelluksi valtiovarainvaliokunnan verojaostossa ja että pitää käydä lävitse nykyinen käytäntö ja mitä ehdotettu uusi käytäntö pääomatuloverotuksen puolella tarkoittaa.

Kaikki olemme uskoakseni samaa mieltä, että metsän monikäyttöisyys on se asia, johon meidän pitää pyrkiä. Siitä on virkistyshyötyä, sieltä tulee meille todella tärkeää vihreätä kultaa puun kaatamisen jatkojalostuksen muodossa, ja myös marjat ja tässä tapauksessa tämä pakuri-ilmiö pitää ilman muuta hyödyntää, jos se voidaan hyödyntää. Se on kaikki hyvää, mutta on aihetta puhua näistä asioista, jotka koskettavat ei vain metsän monikäyttöä tai metsänomistajia vaan jotka koskettavat kaikkia verotuksen kohteena olevia ihmisiä ja lapsiperheitä. Täytyyhän tämä nostaa esille samassa yhteydessä, kun verotuksesta puhutaan, että onko meidän linjamme johdonmukainen ja otammeko me huomioon, kun verotuksen kokonaisuutta tehdään, myös veronmaksukyvyn eri väestöryhmillä riittävällä tavalla. [Markku Rossi: Ei tässä nyt puhuta autoverotuksesta!] — No, mutta kyllä tämä lapsiperheillä, kun se sattuu olemaan ensi vuoden budjetissa, liittyy siihen, että jos yhtäältä verotus kevenee ja toisaalta sitä lisätään, niin se on se kokonaisuus, joka tulee arvioitavaksi, ja siihen uskoakseni verojaostonkin tulee kiinnittää huomiota, mitä tämäkin esitys maksaa suhteessa muihin tänne tuleviin ehdotuksiin. [Timo Heinonen: Tuottaa enempi!]

Toivon, että verojaostossa ollaan kiinnostuneita myös kokonaisuudesta, samalla kun tuen lämpimästi tämän Ala-Nissilän aloitteen selvittämistä ja jään odottamaan siihen liittyviä selvityksiä. Ilmeisesti valtiovarainministeriössä niitä tullaan tekemään. [Markku Rossi: Tämä aloite tuottaa verotuloja lisää!]

Puhemies Maria Lohela: Ja vielä ehditään, edustaja Pakkanen.

13.28 **Markku Pakkanen kesk:** Kiitos, arvoisa rouva puhemies! Haluan keskittyä tähän edustaja Ala-Nissilän tekemään erinomaiseen aloitteeseen muun muassa pakurin viljelyn verotuksesta, siitä, että verotus muutettaisiin maatalouden ansiotulosta pääomatuloksi. Sehän on se oleellinen kysymys tässä lakialoitteessa. Tämä on erittäin hyvä aloite.

Metsästä löytyy paljon tuotteita, joita voidaan kerätä ja poimia, jotka eivät todellakaan kuulu jokamiehenoikeuteen, mutta pakuri on ainakin itselleni sillä lailla tuttu, että lankomies keräsi omasta metsästään tätä ja keitti teetä, ja voin sanoa, että se maistui kyllä terveelliseltä. Olisiko nyt viime viikolla pitänyt juoda sitä, että olisi välttynyt tältä syysflunssalta, en osaa sanoa, mutta hyvä terveysvaikutteinen juoma se ainakin on, ja toivon, että tämä lakialoite saa myönteisen vastaanoton.

Puhemies Maria Lohela: Vielä edustaja Parviainen.

13.29 **Ulla Parviainen kesk:** Arvoisa puhemies! Ilahduttavaa, että veroasia näin polveilevan keskustelun saa aikaiseksi, mutta jonkun sanan haluan sanoa tästä villiruoasta eli kaikesta siitä, mikä on sieltä metsästä kerättävää tai luonnosta kerättävää ruokaa. Innostushan siihen on aivan valtava. Jos ajatellaan kansainvälistä matkailua ja sen kehittämistä Suomessa, niin siinä nämä villiruokatuotteet ovat aivan loistava oheistuote. Nuoret ovat tästä erittäin innostuneita. Nyt on huomattu se, että esimerkiksi yrttikursseille ja keräilykursseille kaikki eivät ole tänä vuonna meilläkään edes mahtuneet mukaan.

Minä itse ajattelen, että kaikki mahdolliset vapaat kädet pitää saada niihin lyhyisiin ajanjaksoihin, kun näitä tuotteita kerätään sieltä metsästä. Siinä on haaste se, että erittäin lyhyellä ajalla aina tapahtuu tämä keräily, paitsi tätä pakurikääpää voidaan kerätä käsittäkseni ympäri vuoden.

Toivon, että tähän villiruokaan satsattaisiin niin, että saataisiin siitä yksi valtti kansainvälistyvään matkailuun meille täällä Suomessa.

Keskustelu ja asian käsittely keskeytettiin.